

[Pia Kjærsgaard]

på et senere tidspunkt. Det, det handler om, er: Skal vi lade befolkningen bestemme på et meget, meget vigtigt område, som befolkningen interesserer sig utrolig meget for, eller skal folketingsflertallet fortsat bestemme hen over hovedet på befolkningen? Det er det, dette lovforslag drejer sig om. Lad være med at afspore debatten.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Inden vi bevæger os ud ad alle mulige tangenter i denne diskussion, var der måske grund til at gøre opmærksom på, når Fremskridtspartiet siger, det er den eneste opposition, at hvis Fremskridtspartiet havde sagt nej til Poul Schlüter, havde Socialdemokratiet haft regeringsmagten. Det kan dog vist ikke benægtes. På den anden side, når der tales om, at der føres flygtningepolitik af et alternativt flertal, er der dog vist grund til at huske, at den gældende flygtningepolitik føres af Socialdemokratiet og regeringspartierne i fællesskab.

Jeg vil gerne vende mig til forslaget om at holde en folkeafstemning: »Skal dansk flygtningepolitik skærpes?« I dette tilfælde siger jeg nej til en folkeafstemning, og jeg vil gerne have lov at begrunde det. Der er ved manges anstrengelser skabt en ganske umulig baggrund for en folkeafstemning. Den umulige baggrund er, at der fra alle sider er pisket følelser op, og det er ikke en rimelig baggrund at træffe en beslutning på. Der er mange, der har medvirket. Der er naturligvis præsten Søren Krarup, der lagde et niveau, der var utrolig lavt. Modstanderne er landsforrædere, folkeforrædere, og det er jo på linje med det, grønjakkerne siger, når de taler om fejlfarver. Det er svært at komme under det niveau. Jeg skal indrømme, at hr. Glistrup gjorde et forsøg i dag, og det er nok svært at vurdere de to mod hinanden. Når hr. Glistrup siger, at vi burde føre en sober og nøgtern diskussion, og han mener, han gør det selv, dømmer han sig selv, når han i næste øjeblik siger »en muhamedansk bekvemmelighedsflygtning«. Jeg vil gerne have at vide, hvad det er for en muhamedansk bekvemmelighedsflygtning, der i dag er godkendt i Danmark. Vi godkender ikke bekvemmelighedsflygtninge, hvis vi definerer bekvemmelighedsflygtninge som mennesker, der alene, fordi de tror, de får bedre økonomiske forhold, søger til Danmark.

Men niveauet blev også lagt af regeringen. Jeg kan her minde om de meget ihærdige forsøg, der blev gjort fra justitsministerens side, det, som Hartling fordømte som utrolig demagogisk. Det er grunden til, at vi ikke i dag kan holde en folkeafstemning. Mit spørgsmål til en folkeafstemning ville nok omtrent være: »Skal Danmark overholde sine internationale forpligtelser og her også forpligtelserne over for menneskerettighederne og give asyl til forfulgte mennesker?«

Måtte jeg i den anledning sige, at så vidt jeg kan se, sker der nu et overordentlig prisværdigt forsøg på fra en af Danmarks store aviser i dag at bringe kendsgerninger frem om Danmarks flygtningepolitik. Jeg vil gerne, hvis forsøget fortsætter, som det er lagt op, sige, at så skal ordet stor tages med alle nuancer af denne glose, ikke alene med hensyn til oplag, men også med hensyn til indhold. Det er Berlingske Tidende.

Jeg skal gøre opmærksom på, at af flygtninge er der i Danmark 4 pr. 1.000, fire mennesker pr. tusind. Det er det, som hr. Krarup og andre mener kan være en fare for dansk kultur. Berlingske Tidende bruger det malende billede, at samler vi samtlige godkendte flygtninge i Danmark, så kan de stå på den ene langside ude på stadion. Det er det, der skulle være en fare for dansk kultur. Helt utroligt.

Jeg må være enig med den svenske ombudsmand for flygtninge og indvandrere, når han siger, det er en skamløs tid, vi lever i. Historiens dom vil blive utrolig hård. Sverige tog i 1987 vel op mod 20.000 asylsøgere, Norge mellem 8.000 og 9.000, Danmark mellem 2.500 og 3.000. Det er en ynkelig politik, der føres fra dansk side.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte mig om, hvem der var muhamedanske bekvemmelighedsflygtninge i dette land. Dertil vil jeg svare, at det er bl.a. samtlige, der har fået flygtningestatus i dette land, som er muhamedanere, og som kommer fra landene Iran, Irak eller Libanon eller er af palæstinensisk oprindelse. Ikke en eneste af dem er reelle flygtninge. For var de reelle flygtninge, der blev jaget fra hus og hjem, drev de måske på en planke tværs over Den Persiske Havbugt ned til Saudi-Arabien eller noget lignende og tog ikke en første classes flyvebillet og fløj via de kommunistiske østtyske-